

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

N A C R T

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O STRANCIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2018.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Područje ulaska, boravka i rada stranaca u Republici Hrvatskoj uređeno je Zakonom o strancima („Narodne novine“, broj 130/11, 74/13 i 69/17) koji se primjenjuje od 1. siječnja 2012. godine, a koji je mijenjan 2013. i 2017. godine.

Zakon o strancima sadrži odredbe vezane za ulazak i izlazak stranaca iz Republike Hrvatske, vize, reguliranje radno-pravnog statusa, odredbe vezane za spajanje obitelji, srednjoškolsko obrazovanje i studiranje te istraživanje u Republici Hrvatskoj, kao i posebne odredbe koje se odnose na državljane država članica Europskoga gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji, odobrenje EU plave karte visokokvalificiranim državljanima trećih zemalja te reguliranje statusa državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište u drugoj državi članici Europskog gospodarskog prostora.

Važeći Zakon o strancima potrebno je uskladiti s novom Direktivom EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova *au pair*.

Ovim Prijedlogom Zakona također se žele ukloniti određeni nedostaci važećeg zakonskog teksta uočeni tijekom njegove provedbe te s tim u vezi izvršiti određena nomotehnička poboljšanja kako bi se otklonile dvojbe u primjeni pojedinih odredbi.

Slijedom navedenog, a radi potpunog usklađivanja Zakona o strancima s navedenom Direktivom i otklanjanja navedenih nedostataka teksta važećeg Zakona, potrebno je donošenje predmetnog Zakona.

Pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

U svrhu usklađivanja Zakona o strancima sa spomenutom Direktivom predloženim Zakonom potrebno je:

- definirati pojmove istraživača, studenta, učenika, pripravnika i volontera, volonterskog programa, istraživanja, istraživačke organizacije, obrazovne ustanove, obrazovnog projekta, visokog učilišta, subjekta domaćina i programa Unije ili multilateralnih programa koji uključuju mjere mobilnosti,
- propisati uvjete za reguliranje boravka i rada za istraživače te uvjete pod kojima mogu ostvariti mobilnost do 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana odnosno duže od 180 dana na temelju dugoročne mobilnosti,
- propisati uvjete za reguliranje boravka studenata te uvjete pod kojima mogu ostvariti mobilnost do 90 dana ili do 360 dana, kao i uvjete pod kojima mogu raditi ili samozapošljavati se odnosno obavljati praksu do 90 dana,
- propisati uvjete boravka i rada volontera i pripravnika,

- propisati uvjete za reguliranje boravka učenika koji sudjeluju u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene učenika ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova sukladno posebnom propisu,
- propisati prava istraživača, studenta, pripravnika, volontera i učenika.

Također, radi otklanjanja spomenutih nedostataka predloženim Zakonom potrebno je:

- u određenim člancima pojam: "državljanin treće zemlje" zamijeniti pojmom: "stranac" imajući u vidu da se odredbe primjenjuju i na državljane trećih zemalja i na državljane država članica EGP-a,
- dodati mogućnost da se dozvole za boravak i rad izdaju državljanima trećih zemalja na temelju sporazuma koje Vlada Republike Hrvatske zaključuje s trećim zemljama,
- utvrditi prestanak stalnog boravka za državljane trećih zemalja koji su status stekli na temelju zakonitog boravka od najmanje pet godina, uz ispunjen uvjet osiguranih sredstava za uzdržavanje i zdravstvenog osiguranja („osobe s dugotrajnim boravištem“),
- redefiniranje okolnosti koje mogu ukazivati na rizik od izbjegavanja obveze napuštanja Europskoga gospodarskog područja odnosno Republike Hrvatske.

Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona omogućit će se reguliranje boravka i rada istraživača, studenata, pripravnika i volontera odnosno reguliranje boravka učenika na način kako je propisano Direktivom EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova *au pair*.

Otklanjanjem nedostataka uočenih u primjeni važećeg Zakona o strancima bit će olakšano reguliranje boravka i rada stranaca u Republici Hrvatskoj.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. stavku 1. i članku 206. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, broj 81/13, 113/16 i 69/17) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku, imajući u vidu da je rok za notifikaciju Direktive EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova *au pair* do 23. svibnja 2018. godine.

Potpuno prenošenje navedene Direktive u hrvatsko zakonodavstvo nastupit će stupanjem na snagu pravilnika koje će ovlaštene ministri donijeti na temelju ovoga Zakona.

Slijedom navedenoga, s ciljem izbjegavanja mogućnosti pokretanja službenog postupka povrede prava Europske unije protiv Republike Hrvatske do 23. svibnja 2018. trebaju stupiti na snagu ovaj Zakon i pripadajući podzakonski propisi, slijedom čega se predlaže donošenje ovoga Zakona u jednom čitanju u Hrvatskom saboru.

KONAČNI PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

Članak 1.

U Zakonu o strancima („Narodne novine“, broj 130/11., 74/13. i 69/17.) u članku 1. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica u vezi s vraćanjem osoba trećih zemalja čiji je boravak nezakonit; (SL L 348, 24. 12. 2008.)
- Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.; (SL L 187, 10. 7. 2001.),
- Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka; (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem; (SL L 321, 6. 12. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država; (SL L 149, 2. 6. 2001.)
- Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira u cilju sprečavanja omogućivanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka; (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Odluka Vijeća 2004/191/EZ od 23. veljače 2004. kojom se utvrđuju kriteriji i praktični dogovori za naknade zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnomo priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država; (SL L 60, 27. 2. 2004.)
- Odluka Vijeća 2004/573/EZ od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje državljana trećih zemalja za koje postoji nalog o udaljenju, sa državnog područja dviju ili više država članica; (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage Direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ; (SL L 158, 30.04.2004.) (Tekst značajan za EGP)
- Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. godine o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage; (SL L 155, 18. 6. 2009)
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se utvrđuju minimalni standardi za sankcije i mjere protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljane trećih država koji nezakonito borave; (SL L 168, 30. 6. 2009.)
- Direktiva 96/71/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o raspoređivanju radnika u okviru pružanja usluga, (SL L 18, 21. 1. 1997.)
- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji; (SL L 251, 3. 10. 2003)
- Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima; (SL L 261, 6. 8. 2004.)

- Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa; (SL C 382, 16. 12. 1997.)
- Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljana trećih zemalja; (SL C 304, 14. 10. 1996.)
- Direktiva Vijeća 2004/83/EC od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljana trećih država ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili kao osoba koje na drugi način trebaju međunarodnu zaštitu ili sadržaj pružene zaštite; (SL L 304, 30.9.2004.)
- Direktiva 2011/51/EZ od 11. svibnja 2011. kojom se dopunjuje Direktiva 2003/109/EZ i proširuje primjena i na korisnike međunarodne zaštite; (SL L 132, 19.05.2011.)
- Direktiva 2011/98/EU od 13. prosinca 2011. Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici; (SL L 343, 23.12.2011.)
- Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.)
- Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva (SL L 157, 27. 5. 2014.)
- Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 159, 28. 5. 2014.)
- Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova *au pair* (SL L 132, 21.5.2016.).“.

Članak 2.

U članku 2. stavku 1. točke 18. i 19. mijenjaju se i glase:

„18. *Dugotrajno boravište* je stalni boravak stečen na temelju pet godina zakonitog boravka, osiguranih sredstava za uzdržavanje i zdravstvenog osiguranja u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici EGP-a.

19. *Osoba s dugotrajnim boravištem* je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravištu.“.

Iza točke 25. dodaju se točke 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38. i 39. koje glase:

„ 26. *Istraživač* je državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću kvalifikaciju razine visokog obrazovanja koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvati u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti.

27. *Student* je državljanin treće zemlje koji je ostvario pravo na upis na studij i kojemu je odobren prihvati kako bi, obavljajući to kao svoju glavnu djelatnost, redovito studirao te stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja, a što može uključivati i pripremni program koji prethodi studiju, u skladu s posebnim propisima.

28. *Učenik* je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s posebnim propisima.
29. *Pripravnik* je državljanin treće zemlje koji je stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja i kojemu je odobren prihvata za sudjelovanjem u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju.
30. *Volonter* je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu.
31. *Volonterski program* je program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na posebnom propisu ili programu Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac.
32. *Istraživanje* je sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu.
33. *Istraživačka organizacija* je svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje.
34. *Obrazovna ustanova* je javna ili privatna srednjoškolska ustanova koja je priznata sukladno posebnom propisu ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu sa posebnim propisom, na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu.
35. *Obrazovni projekt* je skup obrazovnih aktivnosti koje razvija obrazovna ustanova u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja.
36. *Visoko učilište* je svaka vrsta visokog učilišta koje u skladu sa posebnim propisom dodjeljuje priznate kvalifikacije razine visokog obrazovanja ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja, ili svaka ustanova koja, u skladu s posebnim propisom nudi strukovno obrazovanje ili osposobljavanje na razini tercijarnog obrazovanja.
37. *Subjekt domaćin* je istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili pravna ili fizička osoba kod koje dolazi pripravnik u skladu s posebnim propisima.
38. *Programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti* su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljanina trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima.
39. *Međunarodna zaštita* je zaštita koja se odobrava državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva te obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno posebnom propisu.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na strance članove posade broda u međunarodnoj plovidbi hrvatske državne pripadnosti, dok plovi izvan granica Republike Hrvatske.“.

Članak 3.

U članku 5. stavku 1. riječi: „državljanina treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranca“.

U stavku 2. riječi: „državljaninu treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „strancu“, a riječi: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranac“.

Članak 4.

U članku 38. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Žalba iz stavka 2. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

Članak 5.

U članku 47. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. istraživanja,“.

Članak 6.

Članak 54. mijenja se i glasi:

„(1) Državljaninu treće zemlje će se odobriti privremeni boravak ako:

1. dokaže svrhu privremenog boravka
2. ima valjanu putnu ispravu
3. ima sredstva za uzdržavanje
4. ima zdravstveno osiguranje
5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj
6. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Državljanin treće zemlje koji je podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu rada temeljem sklopljenog ugovora o radu s poslodavcem u Republici Hrvatskoj, nije dužan dostaviti dokaz o zdravstvenom osiguranju.

(3) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka odbit će se ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ili ako:

- je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena ili
- postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljani treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka.

(4) Državljaninu treće zemlje može se odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak ako je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska i boravka.“.

Članak 7.

U članku 62. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. sudjeluje u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene učenika koje je odobrilo ministarstvo nadležno za poslove znanosti i obrazovanja ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova sukladno posebnom propisu,“.

Točke 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„5. obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, naročito u pogledu troškova školovanja i

6. da će državljani treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno posebnim propisima u drugom odabranom prostoru koji je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljani treće zemlje sudjeluje.“.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka učenicima.

(4) Ministar nadležan za obrazovanje, uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, donijet će pravilnik o načinu utvrđivanja tehničkih uvjeta za primjeren smještaj učenika te dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu iz ovoga članka.“.

Članak 8.

Članak 63. mijenja se i glasi:

„(1) Privremeni boravak u svrhu studiranja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 54. ovoga Zakona i studira na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do godine dana, odnosno do kraja akademske godine.

(3) Studentu koji je obuhvaćen programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju i više visokih učilišta odobrenje privremenog boravka u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

(4) Student koji dolazi na praksu do 90 dana putem ovlaštene organizacije ili na temelju programa Unije ili multilateralnih programa koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili međusveučilišnih programa, ne mora regulirati privremeni boravak u svrhu studiranja i može raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, a za obavljanje prakse duže od 90 dana student je dužan regulirati privremeni boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.

(5) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a i koji je obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, može provesti dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja od najviše 360 dana, bez obveze reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje, a o namjeri boravka student će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(6) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a, a nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, dužan je podnijeti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka kako bi proveo dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj.

(7) Student iz stavka 5. i 6. ovoga članka može raditi i samozapošljavati se najviše 15 sati tjedno, bez obveze ishodenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(8) O odobrenju privremenog boravka, produženju ili odluci na temelju koje je student dužan napustiti Republiku Hrvatsku, policijska uprava, odnosno policijska postaja obavijestit će nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj student ima valjano odobrenje boravka.

(9) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak studentu kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak ako mu je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
- prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a student je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.

(10) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka studentima.“.

Članak 9.

Naslov iznad članka 64. i članak 64. mijenjaju se i glase:

„Privremeni boravak u svrhu istraživanja

Članak 64.

(1) Privremeni boravak u svrhu istraživanja odobrit će se državljaninu treće zemlje ako ima ugovor o gostovanju i ispunjava uvjete iz članka 54. ovoga Zakona.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu istraživanja izdaje se s rokom važenja do godine dana, a odobrenje za privremeni boravak za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

(3) Istraživač koji je sklopio ugovor o gostovanju u državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, može radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj temeljem kratkoročne mobilnosti najduže 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka u svrhu istraživanja, dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.

(4) O namjeri boravka istraživač iz stavka 3. ovoga članka, obavijestit će nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(5) Istraživač koji je sklopio ugovor o gostovanju u drugoj državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, ako želi radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj dulje od 180 dana temeljem dugoročne mobilnosti, dužan je regulirati privremeni boravak u svrhu istraživanja temeljem dugoročne mobilnosti sukladno stavku 1. ovoga članka i priložiti važeće odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i ugovor o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u Republici Hrvatskoj.

(6) Odobrenje privremenog boravka u svrhu istraživanja temeljem dugoročne mobilnosti izdaje se sa rokom važenja do godine dana, odnosno do datuma isteka odobrenja boravka koje je izdala druga država članica EGP-a, ako je isto kraće od godine dana.

(7) Istraživaču je dopušteno provoditi istraživanje u Republici Hrvatskoj do donošenja odluke o odobrenju privremenog boravka iz stavka 5. ovoga članka, ako nije proteklo vremensko razdoblje do 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana ni važenje odobrenja boravka izdano od druge države članice EGP-a.

(8) Državljaninu treće zemlje odbit će se zahtjev iz stavka 5. ovoga članka ako je odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a isteklo tijekom postupka.

(9) Istraživač kojem je odobren privremeni boravak u svrhu istraživanja i istraživač iz stavka 3. i 5. ovoga članka može podučavati na istraživačkoj ustanovi koja ga ugošćuje, koja može odrediti maksimalni broj sati ili dana podučavanja.

(10) Član obitelji istraživača iz stavka 1. ovoga članka može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji sukladno članku 47. stavku 1. točki 1. ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo će putem policijske uprave, odnosno policijske postaje rješavati zahtjev za odobrenje privremenog boravka istraživaču istodobno kada i zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz stavka 10. ovoga članka, ako su navedeni zahtjevi podneseni istodobno.

(12) Član obitelji istraživača iz stavka 3. ovoga članka koji sam ima važeću dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a može boraviti u pratnji istraživača najduže 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.

(13) O namjeri boravka član obitelji iz stavka 12. ovoga članka, obavijestit će nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(14) Član obitelji istraživača iz stavka 5. ovoga članka koji sam ima važeću dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji za dugoročnu mobilnost sukladno članku 47. stavku 1. točki 1. ovoga Zakona ako priloži dokaz da je boravio sa istraživačem u drugoj državi članici EGP-a.

(15) Ako istraživač ima reguliran privremeni boravak sukladno članku 64.b ovoga Zakona, član njegove obitelji može regulirati privremeni boravak u druge svrhe sukladno članku 47. stavku 4. ovoga Zakona.

(16) O odobrenju privremenog boravka, produženju ili odluci na temelju koje je istraživač dužan napustiti Republiku Hrvatsku, policijska uprava, odnosno policijska postaja obavijestit će nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj istraživač ima izdanu dozvolu boravka.

(17) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će ponovni ulazak istraživaču kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak kao i članovima njegove obitelji ako mu je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
- prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a istraživač je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.

(18) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka istraživačima.

(19) Ministar nadležan za znanost, uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, pravilnikom će propisati način sklapanja ugovora o gostovanju.“.

Članak 10.

Iza članka 64. dodaju se naslovi i članci 64.a, 64.b , 64.c i 64.d koji glase:

*"Prava istraživača, studenata, pripravnika,
volontera i učenika*

Članak 64.a

(1) Istraživači imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:

a) radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu kao i sigurnosne zahtjeve na mjestu rada

b) slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i nacionalnoj sigurnosti

c) opće i strukovno obrazovanje

d) priznavanje obrazovnih i stručnih kvalifikacija

e) grane socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) br. 883/2004

f) porezne olakšice, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj

g) pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti uključujući postupke za dobivanje subvencioniranih smještaja sukladno posebnim propisima, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i Republike Hrvatske

h) usluge savjetovanja koje pružaju javni zavodi za zapošljavanje.

(2) Istraživači koji se sele u treću zemlju ili njihovi preživjeli uzdržavani članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i na koje se prenose prava tih osoba, primaju, u pogledu starosti, invalidnosti i smrti, mirovine na temelju prethodnog zaposlenja tih osoba stečene u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 na temelju istih uvjeta kao i državljani Republike Hrvatske kada se sele u treću zemlju.

(3) Prava iz stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na studente.

(4) Pripravnici, volonteri i učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, sukladno posebnim propisima, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s priznavanjem inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija.

(5) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka ostvaruju prava sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja.

Privremeni boravak u druge svrhe za istraživače i studente

Članak 64.b

(1) Privremeni boravak u druge svrhe radi traženja zaposlenja ili osnivanja trgovačkog društva ili registracije obrta može se odobriti istraživaču i državljaninu treće zemlje s kvalifikacijom razine visokog obrazovanja koji uz ispunjenje uvjeta iz članka 54. ovoga Zakona priloži i dokaz o završetku istraživačkih aktivnosti u Republici Hrvatskoj odnosno dokaz o stečenoj kvalifikaciji razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Iznimno od članka 47. stavka 4. ovoga Zakona zahtjev za produženje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja privremenog boravka.

(3) Privremeni boravak iz stavka 2. ovoga članka može se odobriti na rok do godinu dana i ne može se produžiti.

*Ulazak i boravak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom
u drugoj državi članici EGP-a*

Članak 64.c

(1) Student i istraživač koji ima valjanu dozvolu koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, kada uđe u Republiku Hrvatsku u okviru mobilnosti dužan je policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji dostaviti važeće odobrenje boravka iz druge države članice EGP-a kao i dokaz da student provodi dio studija u Republici Hrvatskoj u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, a istraživač će dostaviti ugovor o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača, ili ako te pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u ugovoru o gostovanju, pismo istraživačke organizacije iz druge države članice EGP-a u kojem se navodi trajanje mobilnosti i lokacija istraživačke organizacije u Republici Hrvatskoj.

(2) U slučaju članova obitelji istraživača policijska uprava odnosno policijska postaja će kao dokaz o mobilnosti zatražiti valjano odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i dokaz da su u pratnji istraživača.

(3) Istraživač i student koji imaju dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a, a u Republici Hrvatskoj borave u okviru mobilnosti, dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od 8 dana od nastupa tih okolnosti.

(4) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kod prelaska granice provjerava se u Schengenskom informacijskom sustavu. Ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska i boravka.

Imenovanje kontaktne točke i dostava statističkih podataka

Članak 64.d

(1) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija iz članaka 63. i 64. ovoga Zakona elektroničkim putem.

(2) Kontaktna točka iz stavka 1. ovoga članka obavješćuje druge države članice EGP-a putem njihovih nacionalnih kontaktnih točaka o:

1. postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članaka 63. i 64. ovoga Zakona
2. dopuštenosti prihvata studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta
3. multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i sporazume između dvaju ili više visokih učilišta.

(3) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju privremenih boravka za studente, istraživače i članove obitelji istraživača izdanih po prvi put, kao i o broju privremenih boravaka koji su produženi, ukinuti ili poništeni.

(4) Statistički podaci iz stavka 3. ovoga članka razvrstavaju se prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti privremenog boravka.“.

Članak 11.

U članku 72. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Iznimno, stavak 1. točka 4. ovoga članka neće se primijeniti na istraživače i studente ako borave u drugoj državi članici EGP-a na temelju kratkoročne ili dugoročne mobilnosti.“.

Dosadašnji stavci 2., 3., 4. i 5. postaju stavci 3., 4., 5. i 6.

Članak 12.

U članku 73. stavku 3. točki 7. riječi: „ili studenta kada obavljaju“ zamjenjuju se riječima: „kada obavlja“.

U točki 8. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez te se dodaju točke 9. i 10. koje glase:

„9. privremeni boravak u svrhu studiranja kao redoviti student kada radi i samozapošljava se najviše 20 sati tjedno,

10. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji sa istraživačem iz članka 64. ovoga Zakona.“.

Članak 13.

U članku 76. stavku 1. točki 18. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez te se dodaju točke 19. i 20. koje glase:

„19. državljanima trećih zemalja koji dolaze na određeno vremensko razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada Republike Hrvatske zaključila s trećim zemljama,

20. državljaninu treće zemlje koji je na specijalizaciji u Republici Hrvatskoj u djelatnosti zdravstva sukladno posebnim propisima.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Prije izdavanja dozvole za boravak i rad iz stavka 1. točke 4. i 6. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti suglasnost Ministarstva."

Članak 14.

U članku 77. stavku 2. brojevi: „2., 4., 5., 6. i 13.“ zamjenjuju se brojevima: „4., 5., 6., 7., 12., 13., 14., 15., 16., 17. i 18.“.

U stavku 3. brojevi: „2., 3., 4., 5., 8., 10., 11., 12. i 15.“ zamjenjuju se brojevima: „3., 4., 5., 8., 10., 11., 15., 16., 17. i 18.“.

Članak 15.

U članku 81. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. državljanin treće zemlje ili poslodavac nije podmirio izrečenu novčanu kaznu ili“.

Iza točke 4. dodaju se točke 5. i 6. koje glase:

„5. je poslodavac sankcioniran zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja ili

6. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca odnosno subjekta domaćina olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja.“.

Članak 16.

Članak 82. mijenja se i glasi:

„(1) Na temelju potvrde o prijavi rada, do 90 dana u kalendarskoj godini, mogu raditi sljedeći državljani trećih zemalja:

1. prokuristi, ključno osoblje i članovi nadzornog odbora trgovačkog društva koji obavljaju poslove za trgovačko društvo, a nisu u radnom odnosu
2. pružatelji usluga u turizmu, turistički predstavnici, odnosno animatori sukladno posebnim propisima
3. znanstvenici na znanstvenom i stručnom usavršavanju, znanstvenici – predstavnici međunarodnih organizacija te znanstvenici koji će sudjelovati u provedbi znanstvenih projekata važnih za Republiku Hrvatsku
4. upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija, koji u Republici Hrvatskoj obavljaju posao u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije
5. civilni i vojni dužnosnici vlada drugih država koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom Republike Hrvatske
6. strani dopisnici, akreditirani u Republici Hrvatskoj ili izvjestitelji stranih medija
7. predstavnici i osoblje vjerskih zajednica koji obavljaju poslove isključivo vezane uz vjersku ili karitativnu službu
8. koji dolaze na praksu u diplomatske misije ili konzularne urede akreditirane u Republici Hrvatskoj
9. volonteri koji volontiraju u subjektu domaćinu u Republici Hrvatskoj sukladno posebnim propisima, odnosno na temelju programa međunarodne razmjene i suradnje volontera
10. koji obavljaju poslove nadzora i inspekcije remonta i izgradnje brodova, odnosno državljani treće zemlje koji obavljaju poslove nadzora ili inspekcije proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja
11. koji rade na plovilima i upisani su u popis posade
12. koji obavljaju stručnu praksu, usavršavanje ili volontiranje u okviru Programa Unije, programa za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ i njegovih slijednika, kao i ostalih međunarodnih programa te ostalih programa i inicijativa koje provodi tijelo nadležno za poslove obrazovanja i znanosti i tijela u čijoj je nadležnosti volonterstvo
13. stručnjaci na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike
14. koji provode stručnu izobrazbu, usavršavanje ili školovanje radnika zaposlenih kod pravnih i fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj
15. koji obavljaju poslove vezane uz isporuku, montažu ili servis strojeva ili opreme, a njihov rad je uvjet za ostvarivanje jamstvenih prava ili je vezan uz isporuku strojeva ili opreme
16. koji se stručno usavršavaju kod pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je organizacijski povezana s inozemnim poslodavcem

17. koji dolaze u svrhu pripravnništva kod subjekta domaćina na temelju sporazuma o osposobljavanju
18. umjetnici, autori, tehničko i ostalo osoblje koje sudjeluje na snimanju visokobudžetnog audiovizualnog dijela
19. fizičke i pravne osobe iz trećih zemalja registrirane za obavljanje pogrebničke djelatnosti sukladno posebnom propisu i
20. turistički predstavnici stranih turističkih agencija koji dolaze na temelju sklopljenog ugovora o pružanju usluga sa turističkom agencijom u Republici Hrvatskoj.

(2) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1. točke 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 17., 18. i 20. ovoga članka koji namjeravaju boraviti i raditi u Republici Hrvatskoj dulje od 90 dana može se odobriti dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote ako ispunjavaju uvjete iz članka 54. ovoga Zakona i prilože dokaz o obavljanju i trajanju poslova u Republici Hrvatskoj.

(3) Iznimno od odredbe članka 54. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, državljani trećih zemalja iz stavka 1. točke 12. ovoga članka koji sudjeluju u programu za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus + nisu dužni priložiti dokaz o zdravstvenom osiguranju, osim ako drugačije propisuju programska pravila, a volonteri ne dostavljaju dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

(4) Volonter iz stavka 1. točke 9. ovoga članka dostavlja sporazum sa subjektom domaćinom koji mora sadržavati: opis volonterskog programa; trajanje volonterstva; uvjete provođenja i nadziranja volonterstva; sate volonterstva; resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje i najmanji iznos džeparca tijekom boravka.

(5) Volonter iz stavka 1. točke 9. ovoga članka dostavlja dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

(6) Dozvola za boravak i rad volonteru može se odobriti na rok važenja do godine dana, a iznimno se može produžiti samo na još 6 mjeseci, ako to zahtijeva volonterski program.

(7) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. točke 11. ovoga članka kao dokaz o obavljanju i trajanju poslova u Republici Hrvatskoj iznimno može priložiti i izjavu vlasnika plovila, vlasnikovog ovlaštenog zastupnika ili zapovjednika plovila.

(8) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. točke 17. ovoga članka dostavlja:

- sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje, a koji sadržava: opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja, trajanje pripravnništva, uvjete provođenja i nadzora pripravnništva, sate pripravnništva i pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina
- dokaz o stjecanju kvalifikacije razine visokog obrazovanja unutar dvije godine koje prethode datumu podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutačnom studiranju s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja.

(9) Dozvola za boravak i rad izdaje se pripravniku s rokom važenja do šest mjeseci te se boravak i rad mogu produžiti najdulje još šest mjeseci, ako je potrebno za završetak pripravnništva.

(10) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka volonterima i pripravnicima.“.

Članak 17.

Iza članka 99. dodaju se naslov i članak 99.a koji glase:

„Prestanak stalnog boravka za osobe s dugotrajnim boravištem

Članak 99.a

(1) Stalni boravak prestat će državljaninu treće zemlje koji ima status „osobe s dugotrajnim boravištem“ ako:

1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj
2. je neprekidno boravio izvan područja EGP-a u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci
3. je izbivao iz Republike Hrvatske duže od 6 godina
4. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
5. na vlastiti zahtjev
6. je stekao status dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a
7. je status stekao prijevarom
8. ako mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita.

(2) Rješenje o prestanku stalnog boravka stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave, odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.

(3) Ministarstvo ne donosi rješenje o prestanku stalnog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Protiv rješenja o prestanku stalnog boravka iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 18.

U članku 102. stavku 1. točki 5. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez te se dodaje točka 6. koja glasi:

„6. nije obuhvaćen programom mobilnosti iz članka 63. stavka 5. ili članka 64. stavka 3. i 12. ovoga Zakona.“.

Članak 19.

U članku 103. stavku 7. riječi: „stavka 2.“ brišu se.

Članak 20.

U članku 104. stavku 1. točki 1. riječi: „stavka 2.“ brišu se.

Članak 21.

U članku 107. stavku 4. riječi: „stavka 2.“ brišu se.

Članak 22.

U članku 111. stavku 7. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske u roku koji je određen,“.

Članak 23.

U članku 114. riječi: „putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje“ brišu se.

Članak 24.

Članak 115.a briše se.

Članak 25.

U članku 118. stavku 1. riječi: „putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje“ brišu se.

Članak 26.

U članku 122. stavku 6. riječi: „stavka 2.“ brišu se.

Članak 27.

U članku 133. stavku 1. riječi: "ili ako državljanin treće zemlje onemogućava prisilno udaljenje" brišu se.

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje rizika od izbjegavanja iz stavka 1. ovoga članka su da:

- državljanin treće zemlje nema ispravu o identitetu ili putnu ispravu
- državljanin treće zemlje nema osiguran smještaj
- državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak
- je državljanin treće zemlje izjavio da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje mjera za osiguranje povratka
- je državljanin treće zemlje u drugoj državi članici EGP-a pravomoćno osuđen za kazneno djelo
- je protiv državljanina treće zemlje u tijeku kriminalističko istraživanje ili kazneni postupak ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo u Republici Hrvatskoj
- državljanin treće zemlje ne izvršava ili nije izvršio rješenje o povratku
- državljanin treće zemlje ne posjeduje dovoljno financijskih sredstava
- državljanin treće zemlje ne izvršava ili nije izvršio obvezu odlaska u drugu državu članicu
- je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku
- prethodno ponašanje državljanina treće zemlje ukazuje da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

(3) Smatra se da postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka ako:

- je državljanin treće zemlje odbio dati osobne ili druge podatke i dokumente ili je dao lažne podatke
- se državljanin treće zemlje poslužio krivotvorenom ili tuđom ispravom
- je državljanin treće zemlje odbacio ili uništio ispravu o identitetu
- je državljanin treće zemlje odbio dati otiske prstiju
- ako je državljanin treće zemlje silom ili prijevarom onemogućio prepratu u svrhu prisilnog udaljenja u zemlju u koju ga se prisilno udaljava
- se državljanin treće zemlje nije pridržavao obveza iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona
- je državljanin treće zemlje ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka
- je državljanin treće zemlje boravio u drugoj državi članici EGP-a iz koje je nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku izravno ili tranzitom kroz treću zemlju (nedopušteno sekundarno kretanje).“.

Članak 28.

U članku 135. stavku 4. riječi: „nakon usmene rasprave“ brišu se.

U stavku 6. riječi: „nakon usmene rasprave“ brišu se.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

“(7) Prije donošenja odluke iz stavka 4. i 6. ovoga članka upravni sud mora provesti usmenu raspravu, ako je državljanin treće zemlje maloljetnik.“

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.

Članak 29.

U članku 138. stavku 4. riječi: „putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje“ brišu se.

Članak 30.

U članku 179.a iza stavka 7. dodaju se stavak 8. koji glasi:

„(8) Protiv rješenja o odbijanju ulaska u Republiku Hrvatsku državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji koje donosi Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 31.

U članku 207. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Inspeksijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad stranaca, uvjete rada i prava upućenih radnika te smještaj sezonskih radnika obavljaju inspektori i državni službenici tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.“.

Članak 32.

U članku 208. stavku 1. riječi: „državljaninu treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „strancu“, a riječi: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranac“.

U stavku 3. riječi: „državljanina treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranca“.

U stavku 5. riječi: „državljanina treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranca“.

Članak 33.

U članku 220. stavku 3. riječi: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranac“.

Iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

"4. nije obavijestio policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena (članak 64.c stavak 3.),".

Dosadašnje točke 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. i 18. postaju točke 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 19.

Članak 34.

U članku 226. stavku 1. riječi: „državljanina treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranca“, a riječi: „državljaninom treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „strancem“.

U stavku 2. riječi: „državljanina treće zemlje“ zamjenjuju se riječju: „stranca“.

Stavak 7. briše se.

Članak 35.

U članku 227. stavak 3. briše se.

Članak 36.

U članku 228. stavku 1. iza riječi: „prije početka upućivanja“ dodaje se zarez i riječi: „podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju“, a iza riječi: „podataka“ dodaju se riječi: „na propisanom obrascu ili prijavi nepotpunu ili netočnu promjenu podataka“.

U stavku 2. iza riječi: „prije početka upućivanja“ dodaje se zarez i riječi: „podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju“, a iza riječi: „podataka“ dodaju se riječi: „na propisanom obrascu ili prijavi nepotpunu ili netočnu promjenu podataka“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

(1) Dozvole boravka i potvrde o prijavi rada izdane sukladno Zakonu o strancima („Narodne novine“, broj 130/11., 74/13. i 69/17.) važe do isteka roka na koji su izdani.

(2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 130/11., 74/13. i 69/17.).

(3) Sigurnosne mjere protjerivanja stranca iz države i zaštitne mjere protjerivanja stranca iz države koje su izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 130/11., 74/13. i 69/17.).

Članak 38.

(1) Ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će pravilnike iz članka 7., 8., 9. i 16. ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za znanost i obrazovanje donijet će pravilnike iz članka 7. i 9. ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

Kontaktnu točku iz članka 10. ovoga Zakona u dijelu u kojem se dodaje članak 64.d Ministarstvo će imenovati u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 40.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 130/11., 74/13. i 69/17.).

Članak 41.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 10. ovoga Zakona u dijelu u kojem se dodaje članak 64.c i članka 33. ovoga Zakona u dijelu u kojem se u članku 220. stavku 3. Zakona o strancima dodaje nova točka 4., koji stupaju na snagu danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

V. OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBA

Članak 1. Izmijenjen je u cijelosti članak 1. stavak 4. važećeg Zakona kako bi na pregledan način bilo propisano koje se sve direktive Europske unije prenose u pravni poredak Republike Hrvatske Zakonom o strancima te je dodana i nova Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova *au pair* s kojom se ovaj Prijedlog Zakona usklađuje.

Članak 2. U članku 2. važećeg Zakona o strancima dodaju se nove točke, odnosno definicije pojmova: „istraživača“, „studenta“, „učenika“, „pripravnika“, „volontera“, „volonterskog programa“, „istraživanja“, „istraživačke organizacije“, „obrazovne ustanove“, „obrazovnog projekta“, „visokog učilišta“, „subjekta domaćina“ i „programa Unije ili multilateralnih programa koji uključuju mjere mobilnosti“ i to radi usklađivanja s navedenom Direktivom. Također je definirano da međunarodna zaštita obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno posebnom propisu.

Članak 3. U članku 5. važećeg Zakona o strancima izvršeno je usklađivanje pojmova tako da se pojam: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuje pojmom: „stranac“, imajući u vidu da se sigurnosne provjere provode za sve strance, a ne samo za državljane trećih zemalja.

Članak 4. U članku 38. stavku 2. važećeg Zakona o strancima dodaje se novi stavak kojim se propisuje da žalba protiv rješenja o odbijanju ulaska u Republiku Hrvatsku ne odgađa izvršenje rješenja, budući da se radi o državljaninu treće zemlje koji ima namjeru ući, ali se još ne nalazi u Republici Hrvatskoj. Navedeno jasno proizlazi iz Zakonika o schengenskim granicama, ali je isto potrebno propisati i u nacionalnom zakonodavstvu.

Članak 5. U članku 47. stavku 1. točki 3. važećeg Zakona o strancima izvršena je terminološka promjena sukladno terminologiji nove Direktive.

Članak 6. Izmijenjen je članak 54. važećeg Zakona o strancima na način da su dodani novi stavci kojima je propisano da državljanin treće zemlje koji sklapa ugovor o radu s poslodavcem iz Republike Hrvatske nije dužan priložiti dokaz o zdravstvenom osiguranju. Također je propisano da se privremeni boravak neće odobriti državljaninu treće zemlje ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena, odnosno ako postoje objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje boravka, a radi usklađivanja s navedenom Direktivom. Propisana je mogućnost da se zahtjev odbije ako je za državljanina treće zemlje u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska i boravka.

Članak 7. Mijenja se članak 62. važećeg Zakona o strancima na način da se određuje u kojim programima državljanin treće zemlje mora sudjelovati kako bi mu se odobrio privremeni boravak, nadalje određeno je da obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika mora prihvatiti odgovornost za učenika, naročito u pogledu troškova školovanja, te je određeno kakav smještaj mora biti osiguran učeniku za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj, u cilju usklađivanja s navedenom Direktivom. Također, dana je ovlast ministru unutarnjih poslova za donošenje pravilnika kojim će se propisati tehnički uvjeti izdavanja dozvole boravka učenicima, kao i ovlast ministru nadležnom za poslove obrazovanja, uz suglasnost ministra za unutarnje poslove, da donese pravilnik o načinu utvrđivanja tehničkih uvjeta za primjeren smještaj učenika.

Članak 8. Izmijenjen je članak 63. važećeg Zakona o strancima na način da su propisani uvjeti pod kojima se državljaninu treće zemlje može odobriti privremeni boravak u svrhu studiranja. Određen je rok na koji se odobrava privremeni boravak u svrhu studiranja, kao i mogućnost obavljanja prakse do 90 dana, odnosno duže od 90 dana. Također, određeno je da student koji ima odobrenje boravka u drugoj državi članici i obuhvaćen je programom Unije ili multilateralnim programom može u Republici Hrvatskoj provesti dio studija, a najduže do 360 dana bez obveze reguliranja privremenog boravka, uz uvjet da ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje. Student koji nije obuhvaćen navedenim programom može provesti dio studija u Republici Hrvatskoj uz uvjet da regulira privremeni boravak. Također je propisana obveza Republike Hrvatske da prihvati studenta ako mu je u drugoj državi članici u kojoj je boravio na temelju mobilnosti prestao boravak odnosno ako mu je prestao boravak u Republici Hrvatskoj, a student boravi u drugoj državi članici. Dana je ovlast ministru unutarnjih poslova da donese pravilnik.

Članak 9. Izmijenjen je članak 64. važećeg Zakona o strancima tako da su propisani uvjeti za odobrenje privremenog boravka u svrhu istraživanja na temelju ugovora o gostovanju iz članka 10. Direktive 2016/801. Propisan je rok na koji se može odobriti privremeni boravak u svrhu istraživanja, kao i mogućnost državljanima trećih zemalja da obave istraživanje u Republici Hrvatskoj na temelju kratkoročne mobilnosti do 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka, odnosno dulje od 180 dana na temelju dugoročne mobilnosti, u kojem slučaju su dužni regulirati privremeni boravak. Istraživaču kojem je odobren privremeni boravak omogućeno je podučavanje na istraživačkoj ustanovi koja ga ugošćuje. Propisani su uvjeti pod kojima članovi obitelji istraživača mogu boraviti u Republici Hrvatskoj. Također je propisana obveza Republike Hrvatske da prihvati istraživača i člana njegove obitelji ako mu je u drugoj državi članici u kojoj je boravio na temelju mobilnosti prestao boravak odnosno ako mu je prestao boravak u Republici Hrvatskoj, a istraživač boravi u drugoj državi članici. Navedeno je propisano radi usklađivanja s navedenom Direktivom. Također, dana je ovlast ministru unutarnjih poslova za donošenje pravilnika kojim će se propisati način izdavanja dozvole boravka istraživačima, a ministru nadležnom za znanost da, uz suglasnost ministra za unutarnje poslove, donese pravilnik kojim će propisati način sklapanja sporazuma o gostovanju.

Članak 10. u važeći Zakon o strancima dodaju se novi članci 64.a, 64.b, 64.c i 64.d kojima su propisana prava istraživača, studenata, pripravnika, volontera i učenika odnosno kojim se omogućuje istraživaču nakon završenih istraživačkih aktivnosti i studentu nakon završenog studija da ostanu u Republici Hrvatskoj radi pronalaska zaposlenja ili osnivanja trgovačkog društva ili registracije obrta. Također, propisani su uvjeti ulaska i boravka istraživača i studenta koji imaju valjanu dozvolu boravka koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu. Navedeno je propisano radi usklađivanja s Direktivom EU 2016/801. Osim toga, propisana je obveza Ministarstva unutarnjih poslova da imenuje kontaktnu točku, kao i da dostavlja statističke podatke Europskoj komisiji.

Članak 11. Budući da se Direktivom EU 2016/801 omogućuje mobilnost istraživačima i studentima dok imaju valjanu dozvolu boravka u prvoj državi članici EGP-a, dopunjen je članak 72. važećeg Zakona o strancima na način da istima neće prestati privremeni boravak u Republici Hrvatskoj ako iskoriste mogućnost mobilnosti i na određeno vrijeme otiđu na istraživanje ili studiranje u drugu državu članicu EGP-a.

Članak 12. Budući da je Direktivom EU 2016/801 omogućen rad i samozapošljavanje studentima za vrijeme studija, kao i članovima obitelji istraživača ako imaju odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji, dopunjen je članak 73. stavak 3. važećeg Zakona o strancima na način da navedenim kategorijama ne treba dozvola za boravak i rad niti potvrda o prijavi rada.

Članak 13. Dopunjen je članak 76. stavak 1. važećeg Zakona o strancima dodavanjem nove točke 19. te je omogućeno izdavanje dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote državljanima trećih zemalja koji dolaze na temelju sporazuma Vlade Republike Hrvatske s trećim zemljama o privremenom obavljanju određenih poslova. Dodana je i nova točka 20. kojom se omogućava državljanina trećih zemalja koji su na specijalizaciji u djelatnosti zdravstva da ishodeu dozvolu za boravak i rad izvan godišnje kvote. Također, propisana je dužnost policijskih uprava odnosno policijskih postaja da prije izdavanja dozvola za boravak i rad za ostale neophodne osobe iz točke 4. i pružatelje usluga iz točke 6. zatraže suglasnost Ministarstva.

Članak 14. Izmijenjen je članak 77. stavak 2. i 3. važećeg Zakona o strancima na način da je preciznije definirano koje kategorije državljana trećih zemalja ne moraju prilagati obrazloženje odnosno dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji i osposobljenosti uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad izvan godišnje kvote.

Članak 15. dopunjen je članak 81. važećeg Zakona o strancima te je propisano u kojim slučajevima policijska uprava, odnosno policijska postaja neće izdati dozvolu za boravak i rad. Tako su radi usklađivanja s Direktivom EU 2016/801 dodane točke 5. i 6. kojima je određeno da se zahtjev može odbiti ako je poslodavac sankcioniran zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja ili ako je glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja. U navedenom slučaju uzimat će se u obzir pokazatelji poslovanja društva (broj zaposlenih, bonitet društva itd.).

Članak 16. Izmijenjen je članak 82. važećeg Zakona o strancima radi usklađivanja s Direktivom EU 2016/801 na način da je za državljane trećih zemalja koji volontiraju sukladno posebnim propisima detaljno razrađeno što mora sadržavati volonterski program koji državljanin treće zemlje sklapa sa subjektom domaćinom, a odnosi se na opis volonterskog programa, trajanje volonterstva, sate volonterstva itd. Također, razrađeno je koju dokumentaciju mora priložiti državljanin treće zemlje u cilju izdavanja dozvole za boravak i rad radi obavljanja pripravništva u subjektu domaćinu u Republici Hrvatskoj (sporazum o osposobljavanju te dokaz o stjecanju kvalifikacija razine visokog obrazovanja unutar dvije godine koje prethode datumu podnošenja zahtjeva). Dana je ovlast ministru unutarnjih poslova da donese pravilnik kojim će propisati tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka volonterima i pripravnicima.

Članak 17. u važeći Zakon o strancima dodaje se novi članak 99.a, kojim se utvrđuju uvjeti za prestanak stalnog boravka za državljane trećih zemalja koji su status stekli na temelju zakonitog boravka od najmanje 5 godina („osobe s dugotrajnim boravištem“ kako je definirano člankom 2. točkom 18. Nacrta).

Članak 18. Dopunjen je članak 102. važećeg Zakona o strancima kojim je određeno kada državljanin treće zemlje boravi nezakonito, imajući u vidu da istraživači i studenti mogu koristiti program mobilnosti iz Direktive EU 2016/801 i boraviti u Republici Hrvatskoj duže od 90 dana bez reguliranja privremenog boravka.

Članak 19., 20. i 21. U članku 103., 104. i 107. važećeg Zakona o strancima brišu se riječi kojima se poziva na odredbe članka 133. važećeg Zakona o strancima. Navedeno je potrebno zbog izmjene u članku 133., pri čemu se rizici od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske više ne propisuju u jednom, nego u dva stavka.

Članak 22. U članku 111. važećeg Zakona o strancima mijenja se odredba o početku računanja zabrane ulaska i boravka. Navedeno je potrebno zbog toga što je Europska komisija

u 2017. godini donijela revidirani Pravilnik o vraćanju, prema kojem se zabrana ulaska računa od faktičkog napuštanja EGP-a.

Članak 23. Mijenja se odredba članka 114. važećeg Zakona o strancima. Navedeno je potrebno kako bi se i Službi za strance i azil koja je sastavni dio Ministarstva u sjedištu, omogućilo da u postupku izdavanja vize ili odobrenja boravka provodi obvezu iz članka 114. Zakona.

Članak 24. Briše se cijeli članak 115.a važećeg Zakona o strancima. Navedeno je potrebno jer je ista materija već propisana člankom 119. Zakona.

Članak 25. Mijenja se odredba članka 118. stavka 1. važećeg Zakona o strancima. Navedeno je potrebno kako bi se i ustrojstvenim jedinicama Ministarstva unutarnjih poslova u sjedištu (npr. Služba za strance i azil, Prihvatni centar za strance) omogućilo da mogu donijeti upozorenje o odlasku u državu članicu EGP-a, npr. kada se stranca otpušta iz centra.

Članak 26. U članku 122. važećeg Zakona o strancima brišu se riječi kojima se poziva na odredbe članka 133. Navedeno je potrebno zbog izmjene u članku 133., u kojem se rizici od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske više ne propisuju u jednom, nego u dva stavka.

Članak 27. Izvršene su izmjene članka 133. važećeg Zakona o strancima koje se odnose na definiciju rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske. Navedeno je potrebno zbog toga što je Europska komisija u 2017. godini donijela revidirani Pravilnik o vraćanju, u kojem je utvrdila kriterije za procjenu postojanja rizika od izbjegavanja, stoga je potrebno odgovarajuće uskladiti odredbe Zakona o strancima.

Članak 28. U članku 135. stavcima 4. i 6. važećeg Zakona o strancima briše se tekst o obveznom provođenju usmene rasprave kada upravni sud provodi periodičku kontrolu zakonitosti rješenja o smještaju u prihvatni centar za strance. Navedeno je potrebno zbog toga što je Europska komisija u 2017. godini donijela revidirani Pravilnik o vraćanju, u kojem je propisan način provođenja periodičke kontrole, stoga je potrebno odgovarajuće uskladiti odredbe Zakona o strancima. Također, propisana je nova odredba kojom se propisuje obavezno održavanje usmene rasprave pred upravnim sudom ako je državljaniin treće zemlje maloljetnik.

Članak 29. Budući da se stroži policijski nadzor određuje unutar prihvatnih centara za strance, predloženom izmjenom članka 138. stavka 4. će se omogućiti da, osim policijskih postaja odnosno policijskih uprava, i prihvatni centri za strance donesu rješenje kojim se određuje stroži policijski nadzor unutar prihvatnog centra.

Članak 30. U članku 179.a važećeg Zakona o strancima dodaje se odredba o donošenju rješenja o odbijanju ulaska u Republiku Hrvatsku za građane EGP-a i članove njihovih obitelji. Navedeno je potrebno jer se odredbe o načinu odbijanja ulaska državljanina trećih zemalja ne primjenjuju i na građane EGP-a i članove njihovih obitelji. Također, propisuje se kako protiv rješenja o odbijanju ulaska u Republiku Hrvatsku državljaninu EGP-a i članu njegove obitelji nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 31. Izmijenjen je članak 207. stavak 1. važećeg Zakona o strancima, na način da je obuhvaćen i inspekcijski nadzor smještaja sezonskih radnika.

Članak 32. U članku 208. važećeg Zakona o strancima pojam: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuje se pojmom: „stranac“ imajući u vidu da se inspekcijski nadzor rada provodi za sve strance, a ne samo za državljane trećih zemalja.

Članak 33. U članku 220. važećeg Zakona o strancima pojam: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuje se pojmom: „stranac“ imajući u vidu da se odredbe članka 73. Zakona o strancima odnose i na državljane država članica EU-a na koje se primjenjuju mjere reciprociteta.

Članak 34. U članku 226. važećeg Zakona o strancima pojam: „državljanin treće zemlje“ zamjenjuje se pojmom: „stranac“ imajući u vidu da se odredbe članka 73. Zakona o strancima odnose i na državljane država članica EU-a na koje se primjenjuju mjere reciprociteta. Briše se odredba o zastari prekršaja kako je određeno stavkom 7., budući da je računanje zastare određeno posebnim propisom.

Članak 35. U članku 227. stavak 3. važećeg Zakona o strancima kojim je propisana zastara pokretanja prekršajnog postupka briše se, budući da je računanje zastare određeno posebnim propisom.

Člankom 36. mijenja se članak 228. stavak 1. na način da se iza riječi: „prije početka upućivanja“ dodaje zarez i riječi: „podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju“ te se iza riječi: „podataka“ dodaju riječi: „na propisanom obrascu ili prijavi nepotpunu ili netočnu promjenu podataka“. U stavku 2. iza riječi: „prije početka upućivanja“ dodaje se zarez i riječi: „podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju“ te iza riječi: „podataka“ dodaju se riječi: „na propisanom obrascu ili prijavi nepotpunu ili netočnu promjenu podataka“. Na taj način, važeća odredba Zakona dopunjuje se prekršajnom odredbom vezanom uz upućivanje.

Člankom 37. Prijelaznom odredbom propisana je valjanost dozvola boravka i potvrda o prijavi rada, rokova za napuštanje Republike Hrvatske te sigurnosnih mjera protjerivanja stranaca iz države i zaštitnih mjera protjerivanja stranaca iz države izrečenih na temelju Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 130/11., 74/13. i 69/17.).

Članak 38. Propisuju se rokovi u kojima će ovlašteni ministri donijeti pravilnike iz ovoga Zakona.

Članak 39. Propisuje se rok za imenovanje kontaktne točke iz članka 10. ovoga Zakona u dijelu u kojem se dodaje članak 64.d.

Člankom 40. Propisuje se da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti po odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 130/11., 74/13. i 69/17.).

Članak 41. Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

VI. TEKST ZAKONA KOJI SE MIJENJA I DOPUNJUJE

ZAKON O STRANCIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana trećih zemalja i državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) i članova njihovih obitelji te uvjeti rada i prava upućenih radnika u Republici Hrvatskoj.

(2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na boravak i rad stranaca ne primjenjuju se na članove diplomatskih misija, konzularnih ureda, članove misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, članove misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članove njihovih obitelji, odnosno zajedničkog kućanstva, kojima ministarstvo nadležno za vanjske poslove izdaje posebne osobne iskaznice.

(3) U ovom Zakonu određene imenice navedene su u muškom rodu, a koriste se kao neutralne za muški ili ženski rod.

(4) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica u vezi s vraćanjem osoba trećih zemalja čiji je boravak nezakonit; (SL L 348, 24. 12. 2008.),
- Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.; (SL L 187, 10. 7. 2001.),
- Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka; (SL L 328, 5. 12. 2002.),
- Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem; (SL L 321, 6. 12. 2003.),
- Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država; (SL L 149, 2. 6. 2001.),
- Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira u cilju sprečavanja omogućivanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka; (SL L 328, 5. 12. 2002.),
- Odluka Vijeća 2004/191/EZ od 23. veljače 2004. kojom se utvrđuju kriteriji i praktični dogovori za naknade zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnome priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država; (SL L 60, 27. 2. 2004.),
- Odluka Vijeća 2004/573/EZ od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje državljana trećih zemalja za koje postoji nalog o udaljenju, sa državnog područja dviju ili više država članica; (SL L 261, 6. 8. 2004.),
- Direktiva Vijeća 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu državljana Unije i članova njihovih obitelji o slobodi kretanja i boravka na području države članice; (SL L 158, 30. 4. 2004.),
- Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. godine o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage; (SL L 155, 18. 6. 2009.),
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se utvrđuju minimalni standardi za sankcije i mjere protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljane trećih država koji nezakonito borave; (SL L 168, 30. 6. 2009.),
- Direktiva 96/71/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga, (SL L 18, 21. 1. 1997.),

- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država koji imaju stalni boravak; (SL L 16, 23. 1. 2004.),
 - Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji; (SL L 251, 3. 10. 2003),
 - Direktiva Vijeća 2004/114/EZ od 13. prosinca 2004. o uvjetima prihvata državljana trećih država u svrhu studiranja, razmjene učenika, neplaćene izobrazbe ili dobrovoljnog rada; (SL L 375, 23. 12. 2004.),
 - Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima; (SL L 261, 6. 8. 2004.),
 - Direktiva Vijeća 2005/71/EZ od 12. listopada 2005. o posebnom postupku za ulazak državljana trećih zemalja u svrhu znanstvenoga istraživanja; (SL L 289, 3. 11. 2005.),
 - Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa; (SL C 382, 16. 12. 1997.),
 - Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljana trećih zemalja; (SL C 304, 14. 10. 1996.),
 - Direktiva Vijeća 2004/83/EC od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljana trećih država ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili kao osoba koje na drugi način trebaju međunarodnu zaštitu ili sadržaj pružene zaštite; (SL L 304, 30.9.2004.),
 - Direktiva 2011/51/EZ od 11. svibnja 2011. kojom se dopunjuje Direktiva 2003/109/EZ i proširuje primjena i na korisnike međunarodne zaštite; (SL L 132, 19.05.2011.),
 - Direktiva 2011/98/EU od 13. prosinca 2011. Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici; (SL L 343, 23.12.2011.),
 - Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.),
 - Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještaja unutar društva (SL L 157, 27. 5. 2014.),
 - Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (Tekst značajan za EGP) (SL L 159, 28. 5. 2014.).
- (5) Ovim se Zakonom uređuje provedba sljedećih uredbi Europske unije:
- Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. kojom se uspostavlja Zakonik Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15. 9. 2009.),
 - Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o Viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka između država članica o kratkotrajnim vizama (Uredba o VIS-u); (SL L 218, 13. 8. 2008.),
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.),
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21. 3. 2001.),
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23. 2. 2002.),
 - Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.) (u daljnjem tekstu: Zakonik o schengenskim granicama).

Članak 2.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. *Stranac* je osoba koja nije hrvatski državljanin, a ima državljanstvo države članice EGP-a, Švicarske Konfederacije, državljanstvo treće zemlje ili je osoba bez državljanstva.
2. *Osoba bez državljanstva* je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom.
3. *Državljanin države članice EGP-a* je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a.
4. *Državljanin treće zemlje* je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije.
5. *Treća zemlja* je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija.
6. *Putna isprava* je strana putna isprava i putna isprava za stranca.
7. *Strana putna isprava* je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili strancima za putovanje u inozemstvo.
8. *Putna isprava za stranca* je putni list za stranca, posebna putna isprava za stranca, putna isprava za osobe bez državljanstva, putna isprava za azilanta izdana sukladno posebnim propisima i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora.
9. *Dozvola boravka* je isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi.
10. *Poslodavac* je pravna ili fizička osoba koja je sa strancem zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom.
11. *Podizvođač* je poslodavac – pravna ili fizička osoba koja ima sklopljen ugovor o podizvođenju radova s drugom pravnom ili fizičkom osobom i koja je sa strancem zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom.
12. *Sezonski radnik* je državljanin treće zemlje koji zadržava svoje prebivalište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi u Republici Hrvatskoj kako bi obavljao posao koji ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje je izravno sklopio s poslodavcem s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj.
13. *Djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba* je djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi razinu radne snage potrebne za uobičajeno tekuće poslovanje. Djelatnosti u kojima je dozvoljeno zapošljavanje sezonskih radnika su poljoprivreda i šumarstvo te turizam i ugostiteljstvo.
14. *Premještaj unutar trgovačkog društva ili skupine trgovačkih društava* je privremeno upućivanje radi profesionalnih potreba ili radi osposobljavanja državljanina treće zemlje iz trgovačkog društva s poslovnim nastanom izvan EGP-a s kojim državljanin treće zemlje ima sklopljen ugovor o radu u subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili skupini trgovačkih društava te, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata s poslovnim nastanom u državi članici EGP-a.
15. *Skupina trgovačkih društava* su dva ili više trgovačkih društava povezanih na sljedeće načine kad:
 - trgovačko društvo u odnosu na drugo trgovačko društvo, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala;
 - trgovačko društvo kontrolira većinu glasova drugog trgovačkog društva koji su povezani s kapitalom tog trgovačkog društva izdanog u dionicama;
 - trgovačko društvo ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela drugog trgovačkog društva ili se trgovačka društva nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog društva.
16. *Kvalifikacija razine visokog obrazovanja* je kvalifikacija koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu.

17. *Visokokvalificirani radnik* je državljanin treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen sukladno posebnim propisima kojima se uređuju radno-pravni odnosi u Republici Hrvatskoj, za taj rad je plaćen i ima potrebnu, odnosno odgovarajuću i posebnu stručnost koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu.

18. *Dugotrajno boravište* je stalni boravak stečen na temelju pet godina zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici EGP-a.

19. *Osoba s dugotrajnim boravištem* je državljanin treće zemlje iz glave XI. ovoga Zakona koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravku.

20. *Opasnost za javno zdravlje* je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske.

21. *Povratak* je dragovoljni odlazak ili prisilno udaljenje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj u treću zemlju.

22. *Maloljetnik bez pratnje* je državljanin treće zemlje mlađi od 18 godina koji na teritorij Republike Hrvatske dolazi bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega, u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za njega zaista ne počne brinuti takva osoba ili maloljetnik koji je ostao bez pratnje nakon ulaska na teritorij Republike Hrvatske.

23. *Prijevoznik* je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba.

24. *Pogranični radnik* je osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena ili samozaposlena osoba u Republici Hrvatskoj i koja boravi u drugoj državi članici EGP-a u koju se u pravilu vraća dnevno ili najmanje jednom tjedno.

25. *Agencija za privremeno zapošljavanje* je poslodavac koji na temelju ugovora o ustupanju radnika ustupa radnika drugom poslodavcu za privremeno obavljanje poslova.

(2) Osobe koje imaju utvrđen status Hrvata bez hrvatskog državljanstva ne smatraju se strancima u smislu ovoga Zakona te ostvaruju status i prava sukladno posebnom propisu o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske.

Članak 5.

(1) Sigurnosnu provjeru za državljanina treće zemlje u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti provodi Sigurnosno-obavještajna agencija.

(2) U odluci kojom se iz razloga nacionalne sigurnosti odbija ili prestaje boravak državljaninu treće zemlje ili se državljanina treće zemlje protjeruje, navest će se zakonska odredba bez obrazlaganja razloga koji su bili odlučujući za donošenje odluke.

Odbijanje ulaska strancu u Republiku Hrvatsku

Članak 38.

(1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama odbit će se ulazak u Republiku Hrvatsku o čemu Ministarstvo putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice donosi rješenje. Rješenje se donosi bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratnje.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba putem nadležne diplomatske misije, odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske o kojoj odlučuje Povjerenstvo.

(3) Ako odlazak državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka s graničnog prijelaza u treću zemlju nije moguć ni nakon osam dana od dana dolaska na granični prijelaz, primijenit će se mjere za osiguranje povratka.

(4) O izgledu i sadržaju obrasca rješenja o odbijanju ulaska i tehničkim uvjetima za boravak na graničnom prijelazu ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će pravilnik.

Privremeni boravak

Članak 47.

(1) Privremeni boravak odobrava se državljaninu treće zemlje koji namjerava boraviti ili boravi u Republici Hrvatskoj u svrhu:

1. spajanja obitelji
2. srednjoškolskog obrazovanja i studiranja
3. znanstvenog istraživanja
4. humanitarnog razloga
5. životnog partnerstva
6. rada i
7. rada upućenog radnika.

(2) Privremeni boravak u svrhu rada iz stavka 1. točke 6. ovoga članka odobrava se kao dozvola za boravak i rad.

(3) Privremeni boravak u svrhu rada upućenog radnika može se odobriti državljaninu treće zemlje ako ispunjava uvjete iz članka 54. i članka 86. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje se može odobriti privremeni boravak i u druge svrhe do godine dana. Zahtjev za reguliranje boravka u druge svrhe državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe.

(5) Državljaninu države članice EGP-a vlasniku nekretnine u Republici Hrvatskoj može se odobriti privremeni boravak u druge svrhe do godine dana.

(6) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak u trajanju do godine dana sukladno članku 60. ovoga Zakona.

Uvjeti za odobrenje privremenog boravka

Članak 54.

Državljaninu treće zemlje će se odobriti privremeni boravak ako:

1. dokaže svrhu privremenog boravka,
2. ima valjanu putnu ispravu,
3. ima sredstva za uzdržavanje,
4. ima zdravstveno osiguranje,
5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj,
6. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja

Članak 62.

(1) Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 54. ovoga Zakona, ispunjava i sljedeće uvjete:

1. nije stariji od 18 godina života ukoliko upisuje zadnju godinu obrazovanja,
2. upisan je u srednjoškolsku ustanovu,

3. sudjeluje u priznatom programu razmjene učenika koji je odobrilo ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja i znanosti,
 4. priloži suglasnost roditelja ili zakonskog zastupnika za planirani boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj,
 5. dostavi dokaz da će organizacija koja provodi program razmjene učenika biti za njega odgovorna za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj, naročito u pogledu sredstava za uzdržavanje, učenja, zdravstvene brige i troškova povratka i
 6. da obitelj kod koje boravi udovoljava uvjetima sukladno posebnim propisima i koja je izabrana sukladno programu razmjene učenika.
- (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja izdaje se s rokom važenja do godine dana.

Privremeni boravak u svrhu studiranja
Članak 63.

- (1) Privremeni boravak u svrhu studiranja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 54. ovoga Zakona i:
1. studira na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj,
 2. dolazi u okviru razmjene studenata, odnosno mobilnosti mladih ili
 3. dolazi na praksu putem ovlaštene organizacije ili na temelju međunarodnih ili međusveučilišnih sporazuma.
- (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do godine dana, odnosno do kraja akademske godine.
- (3) Obavljanje stručne prakse državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se radom u smislu odredbi ovoga Zakona.

Privremeni boravak u svrhu znanstvenog istraživanja
Članak 64.

- (1) Privremeni boravak u svrhu znanstvenog istraživanja odobrit će se državljaninu treće zemlje ako ima ugovor o gostovanju i ispunjava uvjete iz članka 54. ovoga Zakona, osim dokaza o zdravstvenom osiguranju.
- (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu znanstvenog istraživanja izdaje se s rokom važenja do godine dana.
- (3) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu znanstvenog istraživanja ima pravo na porezne olakšice koje ostvaruje sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuje to područje.
- (4) Državljaninu treće zemlje koji je zaključio ugovor o gostovanju u državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, može radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, ako ima sredstva za uzdržavanje i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.
- (5) Državljaninu treće zemlje koji je zaključio ugovor o gostovanju u drugoj državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, ako želi radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj dulje od tri mjeseca, dužan je regulirati privremeni boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.

Prestanak privremenog boravka
Članak 72.

- (1) Privremeni boravak prestaje državljaninu treće zemlje:

1. prestankom postojanja uvjeta za odobrenje privremenog boravka,
 2. ako ima zabranu ulaska i boravka,
 3. ako u roku od 30 dana nakon odobrenja privremenog boravka ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji,
 4. ako se iselio iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od 30 dana,
 5. ako boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi odobrenja privremenog boravka.
- (2) Rješenje iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka može se donijeti bez prethodnog saslušanja državljanina treće zemlje, ukoliko je prethodno bio obaviješten da se vodi postupak za prestanak privremenog boravka.
- (3) Policijska uprava odnosno policijska postaja ne donosi rješenje o prestanku privremenog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba, o kojoj odlučuje Povjerenstvo.
- (5) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, državljaninu treće zemlje koji do 90 dana iz opravdanih razloga izbiva iz Republike Hrvatske neće prestati privremeni boravak ako o odlasku iz Republike Hrvatske prethodno obavijesti nadležnu policijsku upravu, odnosno policijsku postaju. Ako nakon odlaska iz Republike Hrvatske nastanu izvanredne okolnosti, državljanin treće zemlje je dužan u roku od 30 dana od nastanka tih okolnosti obavijestiti diplomatsku misiju, odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.

Rad državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj
Članak 73.

- (1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi na temelju izdane dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (2) Dozvola za boravak i rad može se izdati na temelju godišnje kvote i izvan godišnje kvote.
- (3) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada mogu raditi stranci koji u Republici Hrvatskoj imaju odobren:
1. stalni boravak,
 2. međunarodnu ili privremenu zaštitu ili je tražitelj međunarodne zaštite pod uvjetima propisanim posebnim propisom,
 3. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na stalnom boravku, azilantom te državljaninom treće zemlje kojem je odobrena supsidijarna ili privremena zaštita,
 4. privremeni boravak iz humanitarnih razloga,
 5. privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje koji ima odobren stalni boravak ili kojemu je odobrena međunarodna ili privremena zaštita,
 6. autonomni boravak,
 7. status redovitog učenika ili studenta kada obavljaju poslove posredstvom ovlaštenih posrednika, bez zasnivanja radnog odnosa,
 8. privremeni boravak u svrhu znanstvenog istraživanja iz članka 64. ovoga Zakona.
- (4) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.
- (5) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i samo kod onog poslodavca s kojim je zasnovao radni odnos.
- (6) Poslodavac može zaposliti državljanina treće zemlje samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad, odnosno potvrda o prijavi rada.
- (7) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.

- (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje tražiti na uvid valjanu dozvolu za boravak i rad, potvrdu o prijavi rada ili odobrenje boravka iz stavka 3. ovoga članka, a presliku koje je poslodavac dužan imati za vrijeme trajanja radnog odnosa.
- (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljanu dozvolu iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao dozvola za boravak i rad bio krivotvoren.
- (10) Poslodavac koji zapošljava državljanina treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka dužan je u roku od 8 dana od dana zasnivanja radnog odnosa ili početka rada državljanina treće zemlje, o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu, odnosno policijsku postaju.
- (11) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način se primjenjuju i na podizvođača.
- (12) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na rad državljanina trećih zemalja primjenjuju se na državljane one države članice Europske unije koja na rad državljanina Republike Hrvatske i članova njihovih obitelji primjenjuje nacionalne mjere ili mjere koje proizlaze iz dvostranih sporazuma.

Dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote
Članak 76.

(1) Dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote može se izdati:

1. pograničnim radnicima pod uvjetom uzajamnosti,
2. ključnom osoblju, pružateljima usluga, radnicima i članovima njihovih obitelji, čiji je status reguliran Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske,
3. strancima koji obavljaju ključne poslove u trgovačkim društvima, podružnicama i predstavništvima,
4. ostalim neophodnim osobama kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije,
5. državljaninu treće zemlje koji se samozapošljava u trgovačkom društvu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51% ili u obrtu u kojem je jedini vlasnik,
6. radniku koji obavlja poslove pružanja usluga u ime ili za inozemnog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a,
7. učiteljima i nastavnicima koji izvode nastavu u školskim ustanovama na jeziku i pismu nacionalnih manjina,
8. profesionalnim športašima ili sportskim djelatnicima koji rade u Republici Hrvatskoj,
9. umjetnicima koji rade u ustanovama u kulturi u Republici Hrvatskoj,
10. strancima koji su zasnovali radni odnos u stranim udrugama koje su registrirane kao strana udruga u Republici Hrvatskoj i još najmanje tri države,
11. strancima koji su članovi zakladnih tijela predstavništava stranih zaklada i fundacija upisanih u Upisnik predstavništava stranih zaklada i fundacija u Republici Hrvatskoj,
12. strancima koji rade na temelju programa mobilnosti mladih koje Republika Hrvatska provodi u suradnji s drugim državama,
13. znanstvenim istraživačima te strancima koji se zapošljavaju na znanstvena, znanstveno – nastavna ili druga istraživačka radna mjesta u znanstvenim pravnim osobama,
14. profesorima – izvornim govornicima stranih jezika, lektorima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima ili registriranim školama stranih jezika,
15. strancima koji rade na temelju međunarodnog ugovora, osim ugovora iz članka 79. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona,
16. osobi s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a,
17. ključnom osoblju, radniku i članovima njihovih obitelji, čiji je status reguliran Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske,

18. državljaninu treće zemlje premještenom unutar društva u svrhu dugoročne mobilnosti sukladno članku 79.c ovoga Zakona.

(2) Osobom koja obavlja ključne poslove u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva u smislu stavka 1. točke 3. ovoga članka, smatra se:

1. osoba koja u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu ima viši položaj, osoba koja upravlja poslovanjem, osoba koja se nalazi pod općim nadzorom ili rukovodstvom uprave ili dioničara, odnosno članova trgovačkog društva te osoba koja obnaša neku istovjetnu dužnost uključujući:

- upravljanje radom odjela ili pododjela društva,
- praćenje i nadziranje rada drugih radnika, odnosno obavljanje nadzornih ili voditeljskih poslova,

- ovlaštenje za zapošljavanje i otpuštanje radnika, odnosno davanje preporuka vezanih uz zapošljavanje, otpuštanje ili druge kadrovske poslove,

2. osoba koja radi u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu, koja posjeduje posebna stručna znanja i/ili ovlasti prijeko potrebne za pružanje usluga, služenje opremom za istraživanje, primjenu tehnika ili vođenje poslovanja trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva.

Članak 77.

(1) Dozvola za boravak i rad iz članka 76. ovoga Zakona može se odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 54. ovoga Zakona, te priloži:

1. ugovor o radu, odnosno pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu ili drugi odgovarajući ugovor,

2. dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji i osposobljenosti državljanina treće zemlje,

3. dokaz o registraciji trgovačkog društva, podružnice, predstavništva, obrta, udruge ili ustanove u Republici Hrvatskoj,

4. obrazloženje o opravdanosti zapošljavanja državljanina treće zemlje koje sadrži podatke o stručnom znanju, kvalifikacijama i radnom iskustvu državljanina treće zemlje, te iz kojih razloga se radno mjesto ne može popuniti s hrvatskog tržišta radne snage.

(2) Uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 76. stavka 1. točke 2., 4., 5., 6. i 13. ovoga Zakona, nije potrebno priložiti obrazloženje o opravdanosti zapošljavanja državljanina treće zemlje.

(3) Uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 76. stavka 1. točke 2., 3., 4., 5., 8., 10., 11., 12. i 15. ovoga Zakona nije potrebno priložiti dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji i osposobljenosti državljanina treće zemlje.

(4) Uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad državljanina treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu nije dužan priložiti dokaz iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

Članak 81.

(1) Ministarstvo putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje može odbiti zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad ako:

1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji ili

2. je poslodavac u postupku stečaja sukladno posebnom propisu ili je bio u tom postupku ili ne obavlja gospodarsku aktivnost ili

3. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad ili

4. državljanin treće zemlje ili poslodavac nije podmirio izrečenu novčanu kaznu.

(2) Protiv odluke Ministarstva donesene putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje Povjerenstvo.

Potvrda o prijavi rada

Članak 82.

(1) Na temelju potvrde o prijavi rada, do 90 dana u kalendarskoj godini, mogu raditi sljedeći državljani trećih zemalja:

1. prokuristi, ključno osoblje i članovi nadzornog odbora trgovačkog društva koji obavljaju poslove za trgovačko društvo, a nisu u radnom odnosu,
2. pružatelji usluga u turizmu, turistički zastupnici, odnosno animatori sukladno posebnim propisima,
3. znanstvenici na znanstvenom i stručnom usavršavanju, znanstvenici – predstavnici međunarodnih organizacija te znanstvenici koji će sudjelovati u provedbi znanstvenih projekata važnih za Republiku Hrvatsku,
4. upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija, koji u Republici Hrvatskoj obavljaju posao u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije,
5. civilni i vojni dužnosnici vlada drugih država koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom Republike Hrvatske,
6. strani dopisnici, akreditirani u Republici Hrvatskoj ili izvjestitelji stranih medija,
7. predstavnici i osoblje vjerskih zajednica koji obavljaju poslove isključivo vezane uz vjersku ili karitativnu službu,
8. koji u organizaciji hrvatskih udruga ili institucija dolaze na volonterski rad u radnim kampovima i na sličnim radno-obrazovnim programima odnosno koji dolaze na praksu u diplomatske misije ili konzularne urede akreditirane u Republici Hrvatskoj,
9. volonteri koji volontiraju u neprofitnim udrugama i ustanovama u Republici Hrvatskoj sukladno posebnim propisima, odnosno na temelju programa međunarodne razmjene i suradnje volontera,
10. koji obavljaju poslove nadzora i inspekcije remonta i izgradnje brodova, odnosno državljani treće zemlje koji obavljaju poslove nadzora ili inspekcije proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja,
11. koji rade na plovilima i upisani su u popis posade,
12. koji obavljaju stručnu praksu, usavršavanje ili volontiranje u okviru Programa Unije, programa za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ i njegovih sljednika, kao i ostalih međunarodnih programa te ostalih programa i inicijativa koje provodi tijelo nadležno za poslove obrazovanja i znanosti i tijela u čijoj je nadležnosti volonterstvo,
13. stručnjaci na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike,
14. koji provode stručnu izobrazbu, usavršavanje ili školovanje radnika zaposlenih kod pravnih i fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj,
15. koji obavljaju poslove vezane uz isporuku, montažu ili servis strojeva ili opreme, a njihov rad je uvjet za ostvarivanje jamstvenih prava ili je vezan uz isporuku strojeva ili opreme,
16. koji se stručno usavršavaju kod pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je organizacijski povezana s inozemnim poslodavcem,
17. koji dolaze kod hrvatskih pravnih ili fizičkih osoba, ustanova ili udruga obaviti vježbenički staž za koji ne primaju naknadu i
18. umjetnici, autori, tehničko i ostalo osoblje koje sudjeluje na snimanju visokobudžetnog filma.

(2) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1. točke 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 17. i 18. ovoga članka koji namjeravaju boraviti i raditi u Republici Hrvatskoj dulje od 90 dana može se odobriti dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote ako ispunjavaju uvjete iz članka 54. ovoga Zakona i prilože dokaz o obavljanju i trajanju poslova u Republici Hrvatskoj.

(3) Iznimno od odredbe članka 54. točke 4. ovoga Zakona, državljani trećih zemalja iz stavka 1. točke 12. ovoga članka koji sudjeluju u programu za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ nisu dužni priložiti dokaz o zdravstvenom osiguranju, osim ako drugačije propisuju programska pravila.

(4) Volonterima iz stavka 1. točke 9. ovoga članka dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote može se odobriti ako imaju od 18 do 65 godina života i zaključen ugovor o volontiranju sukladno posebnim propisima o volontiranju. Organizacija u kojoj će državljani treće zemlje volontirati mora preuzeti punu odgovornost za državljanina treće zemlje za vrijeme volontiranja, što uključuje troškove uzdržavanja, smještaja, prehrane te troškove zdravstvenog osiguranja i povratka. Volonteru se dozvola za boravak i rad može odobriti na rok važenja do godine dana, a iznimno se može produžiti samo na još šest mjeseci, ako to zahtijeva volonterski program.

(5) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1. točke 17. ovoga članka dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote može se odobriti ako državljani treće zemlje priloži dokaz o obavljanju vježbeničkog staža u pravnoj ili fizičkoj osobi, ustanovi ili udruzi, koji priznaje nadležno tijelo prema djelatnosti u kojoj se obavlja vježbenički staž.

Nezakoniti boravak

Članak 102.

(1) Državljanin treće zemlje nezakonito boravi ako:

1. nije na kratkotrajnom boravku,
2. nema valjano odobrenje za privremeni ili stalni boravak,
3. nema pravo na zakoniti boravak sukladno posebnom propisu kojim se propisuje međunarodna i privremena zaštita,
4. nije državljani treće zemlje iz članka 48. stavka 4., članka 53. stavka 2. i članka 94. stavka 1. ovoga Zakona,
5. se kreće izvan područja na kojem mu je ograničeno kretanje na temelju bilateralnog međunarodnog ugovora.

(2) Državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi dužan je bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku.

(3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojemu je izdano rješenje o povratku dužan je napustiti EGP u roku koji mu je određen, te je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku.

Rješenje o povratku

Članak 103.

(1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljani treće zemlje kojem rješenjem državnog tijela prestaje zakoniti boravak donijet će se rješenje o povratku.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljani treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP (rok za dragovoljni odlazak), zaprijetiti prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP, te da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu

prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a.

(3) Prilikom određivanja roka za dragovoljni odlazak, osim okolnosti iz članka 101. ovoga Zakona, uzet će se u obzir osobne okolnosti te vrijeme u kojem to državljani treće zemlje može učiniti, koje ne može biti kraće od sedam dana niti dulje od 30 dana.

(4) U slučajevima iz članka 104. stavka 1. točke 1., 2. i 4. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju kraćem od sedam dana.

(5) U slučajevima iz članka 107. stavka 1. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju duljem od 30 dana.

(6) Rok za dragovoljni odlazak državljaniu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaniu treće zemlje na kratkotrajnom boravku počinje teći prvoga dana od dana dostave rješenja o povratku odnosno od puštanja državljanina treće zemlje na slobodu s izdržavanja kazne zatvora.

(7) Rješenjem o povratku mogu se odrediti obveze iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 133. stavka 2. ovoga Zakona.

(8) Rok za dragovoljni odlazak iz stavka 2. ovoga članka odnosi se i na Švicarsku Konfederaciju.

Iznimke od obveze donošenja rješenja o povratku Članak 104.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 103. stavka 1. ovoga Zakona ne mora se donijeti rješenje o povratku ako:

1. postoji rizik od izbjegavanja iz članka 133. stavka 2. ovoga Zakona,
2. mu je zahtjev za odobrenje boravka odbijen kao očito neosnovan ili prijevaran,
3. ga se može prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a temeljem readmisijskog ugovora koji je stupio na snagu prije 13. 1. 2009.,
4. predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.

(2) Ako je državljaniu treće zemlje koji nezakonito boravi podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka može se odrediti prekid postupka donošenja rješenja o povratku.

Produljenje roka za dragovoljni odlazak Članak 107.

(1) U opravdanim slučajevima rok za dragovoljni odlazak može se produljiti rješenjem, s tim da ukupno trajanje roka za dragovoljni odlazak iz članka 103. ovoga Zakona i ovoga članka ne može biti dulje od jedne godine.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo.

(3) Rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći prvog sljedećeg dana od dana dostave rješenja o produljenju roka za dragovoljni odlazak.

(4) Rješenjem o produljenju roka za dragovoljni odlazak državljaniu treće zemlje mogu se odrediti obveze iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 133. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja o produženju roka za dragovoljni odlazak nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Zabrana ulaska i boravka

Članak 111.

- (1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljani treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, da je dužan napustiti EGP te će se odrediti vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak i boravak u EGP-u.
- (2) Ako državljani treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a rješenjem o protjerivanju može se odrediti da zabrana ulaska i boravka vrijedi samo na području Republike Hrvatske.
- (3) Ako državljani treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a, a doneseno je rješenje o protjerivanju iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem se može ukinuti zabrana ulaska i boravka u EGP-u i odrediti zabrana ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.
- (4) Rješenje o ukidanju zabrane ulaska i boravka i rješenje o određivanju zabrane ulaska i boravka iz stavka 3. ovoga članka donosi tijelo koje je donijelo rješenje o protjerivanju. Protiv rješenja nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 108. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od 20 godina.
- (6) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 109. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od pet godina.
- (7) Zabrana ulaska i boravka računa se od dana:
 1. isteka roka za dragovoljni odlazak iz članka 103. stavka 2. ovoga Zakona,
 2. prisilnog udaljenja,
 3. isteka zabrane ulaska i boravka koja je izrečena prethodnim rješenjem o protjerivanju.
- (8) Zabrana ulaska i boravka u slučajevima koji nisu propisani u stavku 7. ovoga članka računa se od dana izvršnosti rješenja o protjerivanju.
- (9) Zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se i na Švicarsku Konfederaciju.

Odobrenje boravka državljaninu treće zemlje za kojeg je država članica EGP-a donijela odluku o protjerivanju

Članak 114.

Ako je država članica EGP-a za državljanina treće zemlje donijela odluku o protjerivanju, diplomatska misija, odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje će u postupku izdavanja vize ili odobrenja boravka u Republici Hrvatskoj voditi računa o interesima te države članice EGP-a.

Postupak prema državljaninu treće zemlje kojem je u drugoj državi članici EGP-a odobrena međunarodna zaštita

Članak 115.a

- (1) Državljaninu treće zemlje kojem je prestao stalni boravak u Republici Hrvatskoj, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, rješenjem će se odrediti odlazak u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita.
- (2) Prije donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka provjerit će se ima li državljani treće zemlje još uvijek međunarodnu zaštitu.
- (3) U postupku donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe o rješenju o povratku.
- (4) Ako državljani treće zemlje kojemu je doneseno rješenje iz stavka 1. ovoga članka ne napusti Republiku Hrvatsku, prisilno će ga se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita.

(5) Državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne narušava načelo iz članka 118. ovoga Zakona.

Postupak prema državljaninu treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima odobrenje boravka

Članak 118.

(1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a ima odobrenje boravka u državi članici EGP-a Ministarstvo će putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje izdati upozorenje da je dužan bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku i otići u državu članicu EGP-a u kojoj ima odobrenje boravka. Upozorenjem će se odrediti rok u kojem je državljani treće zemlje dužan napustiti Republiku Hrvatsku koji počinje teći prvoga dana od dana dostave upozorenja.

(2) Ako državljani treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka ne napusti Republiku Hrvatsku, donosi se rješenje o povratku.

(3) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka, za kojeg je doneseno rješenje o protjerivanju iz članka 108. ovoga Zakona, ne mora se izdati upozorenje iz stavka 1. ovoga članka.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka primijenit će se mjere za osiguranje povratka.

Prisilno udaljenje

Članak 122.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske pod pratnjom policije, bez obzira na privolu državljanina treće zemlje.

(2) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti iz EGP-a ako:

1. nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem,

2. se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 104. stavku 1. Zakona.

(3) Na temelju stavka 2. ovoga članka državljanina treće zemlje može se prisilno udaljiti u sljedeću treću zemlju:

– državu njegova podrijetla,

– državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku ili

– uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju.

(4) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a ako su ispunjeni uvjeti za vraćanje na temelju readmisijskog ugovora koji je bio na snazi 13. 1. 2009. godine ili ako su ispunjeni uvjeti za transfer u dublinskom postupku.

(5) Državljanina treće zemlje iz članka 118. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku može se prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ako je to za njega povoljnije od prisilnog udaljenja u treću zemlju.

(6) Ako je određen rok za dragovoljni odlazak, državljani treće zemlje ne može se prisilno udaljiti prije isteka roka za dragovoljni odlazak, osim ako se utvrdi da je u vrijeme izvršnosti rješenja o povratku postojao rizik od izbjegavanja iz članka 133. stavka 2. ovoga Zakona ili se rizik od izbjegavanja pojavio nakon donošenja rješenja o povratku.

(7) Državljanina treće zemlje iz članka 119. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita. Državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi

članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne krši načelo iz članka 126. ovoga Zakona.

(8) O prisilnom udaljenju iz stavaka 6. i 7. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(10) Državljanina treće zemlje iz članka 100. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona vraća se u zemlju iz koje je došao u Republiku Hrvatsku.

(11) Državljanin treće zemlje ne smije silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava.

Razlozi za smještaj u centar

Članak 133.

(1) Državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar do šest mjeseci ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske sukladno članku 102. stavku 2. i 3. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: rizik od izbjegavanja) ili ako državljani treće zemlje onemogućava prisilno udaljenje.

(2) Okolnosti koje ukazuju na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka su da:

- je državljani treće zemlje odbio dati osobne ili druge podatke i dokumente ili je dao lažne podatke,
- se državljani treće zemlje poslužio krivotvorenom ili tuđom ispravom,
- je državljani treće zemlje odbacio ili uništio ispravu o identitetu,
- je državljani treće zemlje odbio dati otiske prstiju,
- se državljani treće zemlje nije pridržavao obveza iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona,
- je državljani treće zemlje ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka,
- je državljani treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, a prethodno je boravio u državi članici EGP-a,
- je državljani treće zemlje izjavio da neće izvršiti obvezu napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske,
- državljani treće zemlje nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem,
- je državljani treće zemlje u državi članici EGP-a pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo.

(3) U smislu stavka 1. ovoga članka, smatra se da državljani treće zemlje onemogućava prisilno udaljenje ako je silom ili prijevarom onemogućio prepratu u svrhu prisilnog udaljenja u zemlju u koju ga se prisilno udaljava.

Donošenje rješenja o smještaju u centar i pravni lijek

Članak 135.

(1) Rješenje o smještaju u centar donosi Ministarstvo putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje.

(2) Rješenje o produljenju smještaja donosi Ministarstvo.

(3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Prilikom dostave rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka državljani treće zemlje će se obavijestiti o radnjama iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Odmah po donošenju rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka upravnom sudu će se dostaviti spisi predmeta o smještaju u centar. Upravni sud će nakon usmene rasprave u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje.

(5) Ministarstvo će najkasnije deset dana prije proteka tri mjeseca od dana smještaja državljanina treće zemlje u centar dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina treće zemlje u centru. Upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina treće zemlje otpustiti iz centra.

(6) Ministarstvo će odmah po donošenju rješenja iz stavka 2. ovoga članka dostaviti upravnom sudu spise predmeta o produljenju smještaja. Upravni sud će nakon usmene rasprave u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o produljenju smještaja ukida ili potvrđuje.

(7) Ministarstvo će najkasnije deset dana prije proteka svaka tri mjeseca od dana produljenja smještaja u centru dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina treće zemlje u centru. Upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina treće zemlje otpustiti iz centra.

(8) Za odlučivanje o rješenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

Stroži policijski nadzor
Članak 138.

(1) Stroži policijski nadzor obuhvaća ograničenje slobode kretanja državljanina treće zemlje u centru.

(2) Stroži policijski nadzor može se odrediti ako državljanin treće zemlje:

1. bez odobrenja napusti centar ili ako postoji opravdana sumnja da će pokušati napustiti centar,
2. fizički napadne druge državljane trećih zemalja, ovlaštene službenike ili ostale zaposlenike,
3. pokuša samoozljeđivanje,
4. se nedolično ponaša, grubo vrijeđa i omalovažava druge državljane trećih zemalja, ovlaštene službenike ili ostale zaposlenike po bilo kojoj osnovi,
5. priprema ili izrađuje predmete za napad, samoozljeđivanje ili za bijeg iz centra,
6. se bavi pripremanjem opojnih tvari i sredstava u centru,
7. namjerno počinio oštećenje odjevnih i drugih predmeta i sredstava koje je dobio na korištenje u centru,
8. namjerno počinio oštećenje tehničke i druge opreme u centru,
9. namjerno ometa rad tehničke opreme (audio-vizualne i svjetlosne) koja je postavljena u prostorije radi osiguravanja fizičke i tehničke zaštite,
10. uporno odbija zapovijedi policijskih službenika i ne poštuje važeće pravne propise,
11. na drugi način grubo krši odredbe pravila boravka u centru.

(3) Stroži policijski nadzor može se odrediti najdulje na vrijeme do sedam dana.

(4) O određivanju strožeg policijskog nadzora Ministarstvo putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje donosi rješenje. Rješenje se može donijeti bez saslušanja ako to nije moguće zbog razloga na strani državljanina treće zemlje.

(5) Centar će odmah po donošenju rješenja iz stavka 4. ovoga članka, istoga dana ili, ako je rješenje doneseno u neradni dan upravnog suda, prvog sljedećeg dana koji je radni dan upravnog suda, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o strožem policijskom nadzoru. Upravni sud će najkasnije prvog sljedećeg radnog dana upravnog suda donijeti odluku o ukidanju ili potrebi nastavka provođenja strožeg policijskog nadzora.

(6) Centar će odmah prestati s provođenjem strožeg policijskog nadzora kada prestanu razlozi iz stavka 2. ovoga članka ili kada to naloži upravni sud.

(7) Ako upravni sud odluči da je potrebno nastaviti s provođenjem strožeg policijskog nadzora, a centar ne postupi sukladno stavku 6. ovoga članka, nakon proteka svakih sedam dana provođenja strožeg policijskog nadzora postupit će se na način kako je propisano stavkom 5. ovoga članka.

Ograničenje ulaska i boravka državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji
Članak 179.a

- (1) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji može se ograničiti pravo ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ako predstavljaju opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.
- (3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odredit će se ako ponašanje državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji predstavlja stvarnu, trenutačnu i ozbiljnu opasnost za temeljni interes društva, u skladu s načelom razmjernosti.
- (4) Postojanje samo prijašnje osuđujuće presude zbog počinjenog kaznenog djela ne smatra se razlogom za ograničenje iz stavka 1. ovoga članka.
- (5) Okolnosti koje nisu u uskoj vezi s konkretnim slučajem ili razlozi u svrhu generalne prevencije ne smatraju se razlozima za ograničenje iz stavka 1. ovoga članka.
- (6) Prilikom izdavanja potvrde o prijavi privremenog boravka ili izdavanja boravišne iskaznice državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji, a najkasnije tri mjeseca od ulaska u Republiku Hrvatsku, od države članice EGP-a čiji je državljanin ili po potrebi i od druge države članice EGP-a može se zahtijevati da dostave podatke iz kaznene evidencije.
- (7) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će na zahtjev države članice EGP-a dostaviti podatke iz kaznene evidencije za državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji, ako je to potrebno u svrhu ograničenja iz stavka 1. ovoga članka. Podaci će se dostaviti u roku od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva.

XIV. INSPEKCIJSKI I UPRAVNI NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA
Članak 207.

- (1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad stranaca te uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju središnja tijela državne uprave nadležna za nadzor primjene propisa o radu i zaštiti na radu, prema posebnom propisu.
- (2) Inspekcijski nadzor u dijelu koji se odnosi na obvezu prijave boravka stranaca provode policijski službenici Ministarstva.
- (3) Kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je rad stranca protivan odredbama ovoga Zakona, protiv stranca, pravne ili fizičke osobe koja je sa strancem zasnivala radni odnos ili koristi njegov rad, odgovorne osobe u pravnoj osobi, odnosno stranca koji pruža usluge u ime inozemnog poslodavca podnijet će se optužni prijedlog prekršajnom sudu, donijeti prekršajni nalog ili obvezni prekršajni nalog odnosno izreći kazna na mjestu počinjenja prekršaja.
- (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, protiv stranca odnosno poslodavca neće se podnijeti optužni prijedlog ako Ministarstvo putem nadležne policijske uprave, odnosno policijske postaje u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 53. stavka 3., članka 75.b stavka 4. i članka 79. stavka 2. ovoga Zakona.
- (5) Poslove upravnog nadzora nad provedbom ovog Zakona obavlja Ministarstvo.
- (6) Upravni nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na uvjete rada i prava upućenih radnika obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove rada ako drugim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 208.

- (1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisnik, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti, odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu, odnosno prostoru, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće

zemlje protivno odredbama ovoga Zakona, kojima je utvrđena obveza ishodaženja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način, u roku od pet dana od dana izricanja usmenog rješenja na zapisnik.

(3) Iznimno, mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac – pravna osoba ili poslodavac – fizička osoba kojoj je mjera izrečena u roku od 5 dana od dana izricanja mjere, nadležnom inspektor iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršila uplatu novčanog iznosa u iznosu od 30.000,00 kuna, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.

(4) Ako policijski službenik Ministarstva u okviru svog djelokruga rada, utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, podnijet će optužni prijedlog ili donijeti prekršajni nalog i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Iznimno, mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izreći protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca ako policijska uprava odnosno policijska postaja u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 53. stavka 3. i članka 79. stavka 2. ovoga Zakona.

XV. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 220.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 75.a stavak 7.),
2. ne sklopi ugovor ili nema drugu odgovarajuću potvrdu s državljaninom treće zemlje čije usluge koristi (članak 85. stavak 1.),
3. nije obavijestila policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 91. stavak 2.),
4. nije obavijestila policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta, odnosno prebivališta (članak 148. stavak 4.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi koja:

1. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 75.a stavak 7.),
2. ne sklopi ugovor ili nema drugu odgovarajuću potvrdu s državljaninom treće zemlje čije usluge koristi (članak 85. stavak 1.),
3. nije obavijestila policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 91. stavak 2.),
4. nije obavijestila policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta, odnosno prebivališta (članak 148. stavak 4.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. se služi putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 3.),
2. ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka za dijete u zakonskom roku (članak 51. stavak 1.),
3. nije podnio zahtjev za produženje privremenog boravka u roku od 60 dana prije isteka roka važećeg privremenog boravka (članak 53. stavak 1.),
4. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 72. stavak 1. točka 5.),
5. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 75.a stavak 7.),

6. nije obavijestio policijsku upravu, odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 91. stavak 2.),
7. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji, odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 102. stavak 3.),
8. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 139. stavak 1.),
9. u propisanom roku ne ishodi dozvolu boravka (članak 141.),
10. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka (članak 142. stavak 2.),
11. ne vrati dozvolu boravka (članak 143.),
12. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu isprava (članak 144.),
13. ne prijavi smještaj u propisanom roku (članak 147. stavak 4.),
14. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 147. stavak 7.),
15. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 147. stavak 7.),
16. u propisanom roku ne prijavi boravište ili prebivalište (članak 148. stavci 1. i 2.),
17. u propisanom roku ne odjavi adresu stanovanja, boravište odnosno prebivalište (članak 149.),
18. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu, policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbama članaka 151. i 152. ovoga Zakona.

Članak 226.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja je sa državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad, a novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je sa državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:

1. ako zapošljava državljanina treće zemlje koji nema dozvolu za boravak i rad ili potvrdu o prijavi rada (članak 73. stavak 1.),

2. ako zaposli državljanina treće zemlje protivno odredbi članka 73. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a novčanom kaznom u iznosu od 70.000,00 do 150.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 73. stavak 7.).

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(4) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – fizička osoba, a novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži podatke ili onemogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije ili poslovne prostore (članak 211.).

(7) Prekršajni postupak za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne može biti pokrenut kada proteknu 3 godine od dana počinjenja prekršaja.

Članak 227.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se poslodavac-fizička osoba, za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte« kojeg zapošljava ili koristi njegov rad, a novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poslodavac-pravna osoba, odnosno odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte« kojeg zapošljava ili koristi njegov rad, suprotno članku 193. stavku 2. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti.
- (3) Prekršajni postupak za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka ne može biti pokrenut kada proteknu 3 godine od dana počinjenja prekršaja.

Članak 228.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba ako na propisanom obrascu ne podnese izjavu o upućivanju prije početka upućivanja ili ako u propisanom roku ne prijavi promjenu podataka iz izjave (članak 89.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba u stranoj pravnoj osobi ako na propisanom obrascu ne podnese izjavu o upućivanju prije početka upućivanja ili ako u propisanom roku ne prijavi promjenu podataka iz izjave (članak 89.).
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka može se izreći novčana kazna na mjestu počinjenja prekršaja stranom poslodavcu pravnoj osobi u iznosu od 5.000,00 kuna, a stranom poslodavcu fizičkoj osobi i odgovornoj osobi u stranoj pravnoj osobi u iznosu od 500,00 kuna.
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 31.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj za svakog stranca pravna osoba primatelj usluge ako zna ili je mogao znati da koristi rad upućenoga radnika koji nije zakonito zaposlen kod stranog poslodavca (članak 86. stavak 8.).
- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 6.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj za svakog stranca fizička osoba primatelj usluga i odgovorna osoba u pravnoj osobi primatelju usluga ako zna ili je mogao znati da koristi rad upućenog radnika koji nije zakonito zaposlen kod stranog poslodavca (članak 86. stavak 8.).
- (6) Za prekršaj iz stavka 4. ovoga članka može se izreći novčana kazna na mjestu počinjenja prekršaja pravnoj osobi primatelju usluge u iznosu od 15.500,00 kuna za svakoga stranca, a fizičkoj osobi primatelju usluge i odgovornoj osobi u pravnoj osobi primatelju usluge u iznosu od 2.000,00 kuna za svakog stranca.
- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 31.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba ako ne ovlasti i ne imenuje osobu koja će tijekom razdoblja upućivanja na mjestu rada ili drugom jasno određenom ili dostupnom mjestu u Republici Hrvatskoj čuvati te na zahtjev nadležnoga tijela dati na uvid u papirnatom ili elektroničkom obliku preslike ugovora o radu ili drugoga akta kojim je zasnovan radni odnos, radnu dozvolu ili drugi akt kojim se dokazuje da je upućeni radnik zakonito zaposlen, obračun plaće iz kojeg su vidljivi svi elementi i način utvrđivanja iznosa plaće, dokaz o isplati plaće, evidenciju radnog vremena iz koje je vidljiv početak, trajanje i završetak radnog vremena te ostale dokaze potrebne za kontrolu i nadzor ili ako na zahtjev nadležnoga tijela ne dostavi prijevod tih dokumenata na hrvatski jezik te nadležnim tijelima ne pruži sve ostale potrebne informacije (članak 86. stavak 13.).
- (8) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 7. ovoga članka strani poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba u stranoj pravnoj osobi (članak 86. stavak 13.).

(9) Za prekršaj iz stavka 7. ovog članka može se izreći novčana kazna na mjestu počinjenja prekršaja stranom poslodavcu pravnoj osobi u iznosu od 15.500,00 kuna, a stranom poslodavcu fizičkoj osobi i odgovornoj osobi u stranoj pravnoj osobi u iznosu od 2.500,00 kuna.

(10) Novčanom kaznom u iznosu od 31.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba ako ne ovlasti i ne imenuje osobu za kontakt koja će za vrijeme upućivanja biti ovlaštena u ime i za račun poslodavca surađivati s nadležnim tijelima te po potrebi primati i slati dokumente, zahtjeve, obavijesti i ostala pismena (članak 86. stavak 14.).

(11) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 10. ovoga članka strani poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba u stranoj pravnoj osobi (članak 86. stavak 14.).

(12) Za prekršaj iz stavka 10. ovog članka može se izreći novčana kazna na mjestu počinjenja prekršaja stranom poslodavcu pravnoj osobi u iznosu od 15.500,00 kuna, a stranom poslodavcu fizičkoj osobi i odgovornoj osobi strane pravne osobe u iznosu od 2.500,00 kuna.

(13) Novčanom kaznom u iznosu od 31.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba ako na zahtjev nadležnih tijela Republike Hrvatske ne dostavi dokumente iz članka 86. stavka 13. ovoga Zakona za razdoblje od pet godina nakon završetka upućivanja (članak 86. stavak 15.).

(14) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 13. ovoga članka strani poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba u stranoj pravnoj osobi (članak 86. stavak 15.).

(15) Za prekršaj iz stavka 13. ovog članka može se izreći novčana kazna na mjestu počinjenja prekršaja stranom poslodavcu pravnoj osobi u iznosu od 15.500,00 kuna, a stranom poslodavcu fizičkoj osobi i odgovornoj osobi u stranoj pravnoj osobi u iznosu od 2.500,00 kuna.